

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 707

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 septembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
537.	— Lege privind înființarea comunei Dumitrița, județul Bistrița-Năsăud	1-2	reglementarea situației juridice a rezervoarelor, conductelor de transport al țițeiului și al produselor petroliere, a stațiilor de pompare și a celorlalte instalații și echipamente aferente, aprobată prin Legea nr. 68/2002.....
761.	— Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea comunei Dumitrița, județul Bistrița-Năsăud.....	2	— Opinie separată.....
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 214 din 11 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001 privind		1.053.	— Hotărâre privind aprobarea finanțării unor proiecte pentru promovarea imaginii externe a României
			7

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind înființarea comunei Dumitrița, județul Bistrița-Năsăud

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se înființează comuna Dumitrița, județul Bistrița-Năsăud, având în componență satele Dumitrița, Budacu de Sus și Ragla, care provin din comuna Cetate, județul Bistrița-Năsăud. Reședința comunei Dumitrița se stabilește în satul Dumitrița.

(2) Comuna Cetate are în componență satele Orheiu Bistriței, Petriș și Satu Nou, iar ca reședință satul Satu Nou.

Art. 2. — (1) Până la constituirea, potrivit legii, a autorităților administrației publice locale în comuna Dumitrița, județul Bistrița-Năsăud, rezolvarea problemelor curente se va asigura de doi delegați, numiți prin ordin al prefectului, cu atribuții de primar și viceprimar, precum și de un secretar numit de prefect în condițiile legii.

(2) Salarizarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se va face, potrivit reglementărilor legale în vigoare, din bugetul comunei Dumitrița.

Art. 3. — (1) Consiliul Județean Bistrița-Năsăud și delegații împuterniciți conform prevederilor art. 2 alin. (1), împreună cu Direcția generală a finanțelor publice a județului Bistrița-Năsăud și Consiliul Local al Comunei Cetate, vor repartiza veniturile și cheltuielile actualului buget al comunei Cetate între comunele prevăzute la art. 1.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi veniturile și cheltuielile care, în condițiile legii, revin de drept comunei Dumitrița vor fi administrate și gestionate prin autoritățile locale ale acestei noi comune, iar echilibrarea

bugetului local se va realiza pe seama sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, în limita prevederilor aprobate în anul 2002, pe ansamblul județului Bistrița-Năsăud.

(3) Bugetul comunei Dumitrița pe anul 2002 se va elabora de către delegații prevăzuți la alin. (1), cu avizul Direcției generale a finanțelor publice a județului Bistrița-Năsăud.

(4) Operațiunile de predare-primire se vor face pe bază de protocoale încheiate între actualul primar al comunei

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 24 septembrie 2002.
Nr. 537.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind înființarea comunei
Dumitrița, județul Bistrița-Năsăud**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea comunei Dumitrița, județul Bistrița-Năsăud, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 septembrie 2002.
Nr. 761.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 214**

din 11 iulie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001 privind reglementarea situației juridice a rezervoarelor, conductelor de transport al țițeiului și al produselor petroliere, a stațiilor de pompare și a celorlalte instalații și echipamente aferente, aprobată prin Legea nr. 68/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001, aprobată prin Legea nr. 68/2002, excepție ridicată de Broadhurst Investments Limited, în Dosarul nr. S 2.526/COM/2001 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal a răspuns Societatea Comercială „Oil Terminal” — S.A. din Constanța, prin avocat, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul Societății Comerciale „Oil Terminal” — S.A. din Constanța solicită respingerea excepției, ca fiind neîntemeiată. Se susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001 nu constituie o exproprierie și nu afectează dreptul de proprietate privată. Autorul excepției nu a avut dreptul de proprietate asupra rezervoarelor, conductelor și asupra celorlalte instalații și echipamente aferente, ci doar un pachet de acțiuni care îi conferă un drept de creanță asupra patrimoniului societății comerciale. Se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2001 stabilește un regim juridic al proprietății în conformitate cu Constituția din anul 1991.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 41 alin. (2) și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție. Se arată că autorul excepției nu a avut dreptul de proprietate asupra bunurilor societății comerciale, ci doar un drept de creanță asupra patrimoniului acesteia. Deși Legea nr. 15/1990 prevede la art. 20 trecerea gratuită în patrimoniul societăților comerciale a bunurilor care aparțineau statului, această lege a fost adoptată anterior intrării în vigoare a Constituției din 1990. Or, art. 135 din Constituție a reglementat existența proprietății publice, iar la alineatul (4) a lăsat legiuitorul să stabilească și alte bunuri ce ar putea face obiectul proprietății publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. S 2.526/COM/2001, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001, aprobată prin Legea nr. 68/2002**, excepție ridicată de Broadhurst Investments Limited în cauza având ca obiect soluționarea acțiunii în anulare și suspendare a executării hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor Societății Comerciale „Oil Terminal”—S.A. din Constanța, din data de 31 iulie 2001, prin care a fost redus capitalul social al societății.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001, prin care au fost declarate ca fiind în proprietate publică a statului rezervoarele, conductele, stațiile de pompare, celelalte instalații și echipamente aferente acestora, trecute în patrimoniul Societății Comerciale „Oil Terminal”—S.A. din Constanța, prin Hotărârea Guvernului nr. 1.200/1990 privind înființarea de societăți comerciale pe acțiuni în industrie, contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (1), (2), (3) și (5) și ale art. 135 alin. (1) și (6). Totodată, sunt invocate prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și dispozițiile art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Se argumentează, în esență, că, potrivit reglementării criticate, activele la care ordonanța de urgență se referă „sunt și rămân în proprietatea publică a statului”, deși acestea erau proprietatea privată a societății comerciale înființate în anul 1990, fiind înscrise în capitalul social al acesteia, „ca efect al aplicării Hotărârii Guvernului nr. 1.200/1990, adoptate în baza Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale și figurau ca atare în evidențele proprietății”. În legătură cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 15/1990, conform cărora societățile comerciale rezultate din transformarea fostelor unități economice de stat au devenit proprietare asupra bunurilor aflate în patrimoniul lor, autorul excepției face referire la jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia acest text de lege nu contravine Constituției. Se invocă, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 7 septembrie 1993, Decizia nr. 37 din 3 aprilie 1996, Decizia nr. 9 din 22 ianuarie 1997, precum și Decizia nr. 18 din 14 martie 1994. În

concluzie, consideră autorul excepției, „împrejurarea că Societatea Comercială «Oil Terminal» — S.A. din Constanța are ca acționar și statul nu atrage nici o consecință în ceea ce privește titularul dreptului de proprietate asupra bunurilor societății“. Aceste bunuri, apreciază autorul excepției, constituie proprietatea privată a acestei societăți comerciale și beneficiază de protecția proprietății private, instituită prin art. 41 alin. (1) și (2), precum și prin art. 135 alin. (6) din Constituție.

Tribunalul Constanța — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât actul normativ criticat este în concordanță cu prevederile Constituției, ale Protocolului adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu motivarea că „dispozițiile legale criticate nu afectează dreptul de proprietate al nici unui titular și nu diminuează proprietatea nimănui“. Se arată, în continuare, că „autorul excepției nu a fost niciodată titularul dreptului de proprietate asupra bunurilor în cauză. Acesta deține un pachet de acțiuni care îi conferă un drept de creanță asupra patrimoniului societății comerciale, iar nu un drept de proprietate asupra bunurilor societății și, ca urmare, nu poate suferi vreo pagubă materială prin modificarea valorii capitalului social, prin care ar putea fi despăgubit“. În consecință, se apreciază că „dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției nu sunt incidente în cauză“. Totodată, Guvernul arată, referitor „la bunurile ce fac obiectul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001, că nu se stabilește un nou (alt) regim juridic al acestora (trecerea din domeniul privat în domeniul public al statului)“. Guvernul consideră, de asemenea, „art. 1 al acestei ordonanțe de urgență nu cuprinde propriu-zis o dispoziție, o normă de conduită, ci se face o simplă constatare, în sensul că acestea «sunt și rămân în proprietatea publică a statului și fac parte din domeniul public de interes național», integrându-se într-un cadru legislativ prin care s-a instituit regimul juridic al bunurilor în cauză: Legea petrolului nr. 134/1995 (art. 1 și 8) și Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia (art. 3 alin. (1) și (2) și anexa pct. I.17), în raport cu dispozițiile art. 135 alin. (4) și (5) din Constituție“. Chiar dacă Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale (lege preconstituțională, invocată de autorul excepției) a prevăzut la art. 20 alin. 2 că „Bunurile din patrimoniul societăților comerciale sunt proprietatea acestora, cu excepția celor dobândite cu alt titlu“, Guvernul precizează că „această dispoziție nu poate fi disociată, în ceea ce privește situația bunurilor în cauză, de actele normative menționate“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15 din 26 ianuarie 2001 privind reglementarea situației juridice a rezervoarelor, conductelor de transport al țițeiului și al produselor petroliere, a stațiilor de pompare și a celorlalte instalații și echipamente aferente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 7 februarie 2001, ordonanță aprobată prin Legea nr. 68 din 16 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 25 ianuarie 2002.

Ordonanța de urgență criticată pentru neconstituționalitate are următorul cuprins:

„Art. 1. — *Rezervoarele, conductele de transport al țițeiului și al produselor petroliere, stațiile de pompare, celelalte instalații și echipamente aferente acestora, care au fost trecute în patrimoniul Societății Comerciale «Oil Terminal» — S.A. Constanța prin Hotărârea Guvernului nr. 1.200/1990 privind înființarea de societăți comerciale pe acțiuni în industrie, cu modificările ulterioare, sunt și rămân în proprietatea publică a statului și fac parte din domeniul public de interes național.*

Art. 2. — (1) *Societatea Comercială «Oil Terminal» — S.A. Constanța se declară societate comercială de interes strategic, iar interesele statului pentru acțiunile deținute în capitalul social al acestei societăți vor fi reprezentate de Ministerul Industriei și Resurselor.*

(2) *Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului va transfera Ministerului Industriei și Resurselor acțiunile deținute la Societatea Comercială «Oil Terminal» — S.A. Constanța, pe bază de protocol.*

Art. 3. — *În aplicarea prevederilor art. 1 capitalul social al Societății Comerciale «Oil Terminal» — S.A. Constanța va fi redus corespunzător valorii contabile a bunurilor care fac parte din domeniul public de interes național, menținându-se actuala structură a acționariatului.*

Art. 4. — *Agenția Națională pentru Resurse Minerale va desemna, în condițiile legii, titularul acordului petrolier de concesiune a activității de exploatare a bunurilor prevăzute la art. 1 și va desfășura procedura de concesionare.*

Art. 5. — *Concesionarul va negocia condițiile de utilizare a stocurilor de țiței și de produse petroliere, aflate la Societatea Comercială «Oil Terminal» — S.A. Constanța, cu persoanele juridice care le dețin, cu acordul Ministerului Industriei și Resurselor.*

Art. 6. — *Până la aprobarea, în condițiile legii, a acordului petrolier de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale Societatea Comercială «Oil Terminal» — S.A. Constanța va păstra bunurile menționate la art. 1, cu diligența unui bun proprietar, și va asigura utilizarea normală a acestora.“*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt art. 41 alin. (1), (2), (3) și (5), art. 135 alin. (1) și (6), care au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1), (2), (3) și (5): „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire [...].

(5) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.“;

— Art. 135 alin. (1) și (6): „(1) Statul ocrotește proprietatea [...].

(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“

Autorul excepției a invocat în motivarea susținerilor sale și dispozițiile art. 11 și 20 din Constituție, referindu-se în mod concret la prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care proclamă că „Orice persoană are dreptul la proprietate atât singură, cât și în asociație cu alții“ și că „Nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa“. De asemenea, se invocă și dispozițiile art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificat de România prin Legea nr. 30/1994, text conform căruia „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional“.

Critica de neconstituționalitate formulată de autorul excepției se bazează pe susținerea că bunurile Societății Comerciale „Oil Terminal“ — S.A. Constanța constituie proprietatea privată a acestei societăți comerciale și beneficiază de protecția proprietății private instituită prin art. 41 alin. (1) și (2), precum și prin art. 135 alin. (6) din Constituție. De aceea, consideră autorul excepției, „Guvernul nu poate să dispună prin ordonanță de urgență că aceste bunuri «sunt și rămân în proprietatea publică a statului», din moment ce ele se află în proprietate privată“. Se consideră că, în cauză, a operat o „veritabilă naționalizare care, în conformitate cu regimul constituțional al dreptului de proprietate, este inadmisibilă“. În opinia autorului excepției „trecerea silită în proprietatea statului a unor bunuri proprietate privată se poate realiza prin expropriere, în condițiile prevăzute de art. 41 alin. (3) și (5) din Constituție, sau prin confiscare, în cazul bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, în condițiile prevăzute la alin. (8) al aceluiași articol“.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15 din 7 august 1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 august 1990, „Bunurile din patrimoniul societății comerciale sunt proprietatea acesteia, cu excepția celor dobândite cu alt titlu“. Analizând acest aspect, Curtea observă că Legea nr. 15/1990, adoptată anterior intrării în vigoare a Constituției, a reglementat trecerea gratuită a bunurilor respective, care aparțineau statului, în patrimoniul societăților comerciale și al regiilor autonome constituite în locul fostelor întreprinderi de stat. Or, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție „Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții“. În ceea ce privește proprietatea, legiuitorul constituant a prevăzut la art. 135 existența proprietății publice care aparține exclusiv statului sau unităților

administrativ-teritoriale. În afara bunurilor prevăzute expres la art. 135 alin. (4) din Constituție, textul respectiv prevede că „și alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietății publice“.

În aplicarea dispozițiilor constituționale ale art. 135 alin. (4) a fost adoptată, între alte acte normative, Legea petrolului nr. 134 din 29 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 29 decembrie 1995, care la art. 8 alin. 1 și 2 prevede că „Sistemul național de transport al petrolului face parte din domeniul public de interes național și este de importanță strategică“.

În sistemul național de transport al petrolului se cuprind conductele magistrale care asigură colectarea petrolului extras din perimetrele de exploatare sau a celui provenit din import și dirijarea lui de la punctele de predare de către producători la unitățile de prelucrare, spre centrele de distribuție și consum sau la export, precum și toate instalațiile, echipamentele și dotările aferente acestora“. Totodată, potrivit art. 46, „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea petrolului din anul 1942, Legea nr. 66/1992, precum și alte dispoziții contrare sau incompatibile“.

Ulterior, prin Legea nr. 213 din 17 noiembrie 1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, s-au prevăzut în Lista anexă care cuprinde unele bunuri ce alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, la pct. I privind domeniul public al statului, poziția 17, „conductele de transport al țițeiului, al produselor petroliere și al gazelor naturale“.

În acest context Curtea observă că prevederile legale criticate pentru neconstituționalitate sunt în spiritul și litera reglementării constituționale cu privire la proprietatea publică, ulterioară Legii nr. 15/1990, reglementare care a determinat apariția unor acte normative concordante cu dispozițiile constituționale atât în domeniul petrolier, cât și în alte domenii. Este relevant, în acest sens, faptul că, în temeiul dispozițiilor art. 135 alin. (5) din Constituție, a fost reconsiderat și titlul cu care regiile autonome dețineau bunuri proprietate publică, stabilindu-se, ulterior adoptării Constituției, că bunurile respective sunt date în administrația acestora, iar nu în proprietate, cum stabilise inițial Legea nr. 15/1990. Astfel, prevederile legale criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

Curtea reține, de altfel, că autorul excepției în calitate de acționar la societatea comercială, acționar majoritar fiind Ministerul Industriei și Resurselor, nu a avut niciodată un drept de proprietate asupra bunurilor Societății Comerciale „Oil Terminal“ — S.A. Constanța, ci deține doar un pachet de acțiuni, care îi conferă un drept de creanță asupra patrimoniului societății, așa cum jurisprudența Curții Constituționale a stabilit în mod constant.

În consecință, critica autorului excepției de neconstituționalitate, acționar la societatea comercială în cauză, referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, cu raportare la dispozițiile art. 41 alin. (1), (2), (3) și (5), ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, precum și la dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu poate fi primită.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001 privind reglementarea situației juridice a rezervoarelor, conductelor de transport al țițeiului și al produselor petroliere, a stațiilor de pompare și a celorlalte instalații și echipamente aferente, aprobată prin Legea nr. 68/2002, excepție ridicată de Broadhurst Investments Limited în Dosarul nr. S 2.526/COM/2001 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

OPINIE SEPARATĂ

Pentru considerente identice cu cele cuprinse în opinia separată la Decizia Curții Constituționale nr. 341 din 4 decembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 22 februarie 2002, apreciez că este greșită și soluția adoptată, cu majoritate de voturi, prin Decizia nr. 214 din 11 iulie 2002.

Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2001 încalcă, de asemenea, în mod flagrant, principiul ocrotirii proprietății private „*in mod egal de lege, indiferent de titular*”, consacrat de art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție. Sub acest aspect, doresc să fac unele sublinieri suplimentare, având în vedere specificul obiectului de reglementare al ordonanței supuse controlului de constituționalitate.

În art. 1 al ordonanței examinate se precizează că „*sunt și rămân în proprietatea publică a statului și fac parte din domeniul public de interes național*” acele rezervoare, conducte de transport al țițeiului și al produselor petroliere, stațiile de pompare, celelalte instalații și echipamente aferente acestora, „*care au fost trecute în patrimoniul Societății Comerciale «Oil Terminal» — S.A. Constanța prin Hotărârea Guvernului nr. 1.200/1990 privind înființarea de societăți comerciale pe acțiuni în industrie*”.

Hotărârea Guvernului nr. 1.200/1990 a fost emisă în executarea Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale. Conform prevederilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 „*Bunurile din patrimoniul societății comerciale sunt proprietatea acesteia, cu excepția celor dobândite cu alt titlu*”, dispoziții întărite prin art. 65 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu referire la bunurile aduse ca aport la înființarea societăților comerciale.

Inițial toate societățile comerciale, înființate prin transformarea unităților economice de stat, au avut un singur acționar: statul, iar ulterior, în procesul de privatizare, au apărut și alți acționari cu statut juridic și drepturi egale. Nici unul dintre acționari nu are drept de proprietate asupra bunurilor societății comerciale, având doar un drept de

creanță față de societate, în raport cu acțiunile deținute și putând să dispună asupra acțiunilor sale. Asupra bunurilor din proprietatea societății comerciale poate dispune numai adunarea generală a acționarilor. Aceste principii sunt valabile și pentru stat, indiferent dacă este acționar majoritar sau minoritar. Orice dispoziție legală contrară acestor principii încalcă obligația constituțională de a ocroti în mod egal proprietatea privată, indiferent de titular.

Reținând că bunurile la care se referă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2001 au trecut în mod licit, pe baza unor reglementări legale, în proprietatea privată a unei societăți comerciale, este evident că statul nu mai poate dispune de ele decât cu stricta respectare a normelor constituționale, chiar dacă interese naționale majore impun schimbarea regimului juridic al acestora. Or, potrivit art. 41 alin. (3) din Constituție „*Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire*”, iar alin. (7) al aceluiași articol constituțional, în teza întâi, interzice confiscarea averii dobândite licit, alin. (8) permițând confiscarea doar a bunurilor „*destinat, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții*”.

Acceptând chiar și teza că Legea nr. 15/1990, precum și Hotărârea Guvernului nr. 1.200/1990, acte normative preconstituționale, au dispus trecerea în proprietatea societăților comerciale, înființate prin transformarea unităților economice de stat, a unor bunuri contrar prevederilor noii Constituții, tot nu se poate reține justificarea constituțională a măsurilor dispuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2001. Potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții*”, dar această abrogare implicită se produce doar de la data intrării în vigoare a Constituției, fără a se răsfrânge asupra situațiilor și raporturilor juridice născute anterior, pe baza reglementărilor legale atunci în vigoare, chiar contrare actualei Constituții, întrucât nici prevederile constituționale nu pot fi aplicate cu efecte retroactive.

Argumentul reținut în decizie, în sensul că acționarul autor al excepției de neconstituționalitate nu are drept de

proprietate asupra bunurilor societății comerciale, este valabil, în aceeași măsură, după cum am arătat mai înainte, și pentru statul acționar ca și pentru orice instituție publică deținătoare de acțiuni. Nu mai puțin este adevărat însă și faptul că orice acționar are interesul legitim de a apăra

dreptul de proprietate și patrimoniul societății comerciale, putând acționa pe toate căile legale împotriva măsurilor de diminuare a capitalului social al societății comerciale, care determină, în mod direct, reducerea valorii acțiunilor sale.

Judecător,

Kozsokár Gábor

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea finanțării unor proiecte pentru promovarea imaginii externe a României

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, având în vedere prevederile art. III alin. (11) lit. e) și i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă finanțarea proiectului „Concert în Kosovo pentru militarii români și străini din KFOR”.

(2) Finanțarea proiectului prevăzut la alin. (1), aprobat prin Hotărârea Consiliului interministerial pentru imagine externă nr. 46 din 24 septembrie 2002, se asigură prin suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe cu suma de 335 milioane lei și diminuarea corespunzătoare a bugetului Secretariatului General al Guvernului, de la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”.

(3) Finanțarea se face pe bază de contract de finanțare încheiat între Ministerul Afacerilor Externe și Societatea Română de Radiodifuziune, cu plata în avans, în cuantum de 30%, pentru realizarea proiectului.

(4) Cu sumele rămase neutilizate se diminuează bugetul Ministerului Afacerilor Externe și se suplimentează bugetul Secretariatului General al Guvernului la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”, până la data de 10 noiembrie 2002.

Art. 2. — (1) Se aprobă finanțarea proiectului „Vizita în România a domnului Robert Kaplan în vederea participării la acțiunile care marchează Anul Titulescu”.

(2) Finanțarea proiectului prevăzut la alin. (1), aprobat prin Hotărârea Consiliului interministerial pentru imagine externă nr. 47 din 24 septembrie 2002, se asigură prin suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe cu suma de 50 milioane lei și diminuarea corespunzătoare a bugetului Secretariatului General al Guvernului, de la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”.

(3) Cu sumele rămase neutilizate se diminuează bugetul Ministerului Afacerilor Externe și se suplimentează bugetul Secretariatului General al Guvernului la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”, până la data de 10 decembrie 2002.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce rezultă din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetele Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Mircea Geoană

Ministrul pentru coordonarea

Secretariatului General al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 25 septembrie 2002.
Nr. 1.053.

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimed@bx.logicnet.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că trebuie să aibă instalat și să utilizeze informația legislativă să este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **192 USD** pentru monopost sau rețea. În condițiile în care dispuneți de **rețea**, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 USD/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru.

Cu ajutorul unui „**motor de căutare**” (inclus numai în abonamentul aferent anului 2002) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară** - **120 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a** - Dezbateri parlamentare - **190 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a** - Publicații și anunțuri - **60 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a** - Publicații ale agenților economici - **228 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a** - Achiziții publice - **180 USD**.

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) **1989-2001 (312 USD)**
- **selecții** Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (**0,08 USD/pag.**)
- versiunea electronică a lucrării "**Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002**" - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (**15 USD**)

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 USD
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 USD
Legislație privind normele de medicina muncii	3,5 USD
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 USD
Legislația viei și vinului*	4,3 USD
Reglementări privind circulația pe drumurile publice*	2,3 USD
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânatului*	9,1 USD
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 USD
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar*	1,4 USD
Impozitul pe venit*	6,1 USD
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 USD
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 USD
Circulația rutieră*	20 USD

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în USD/versiune		
	română	franceză	engleză germană rusă
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului*	3,1	6,4	6,6
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3
Vol.27 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6
Vol.30 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1		2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5	1	1
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2
Vol.34 - Avocatul Poporului*	1,4	2,8	2,9
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România	0,3	0,8	0,7
Vol.37 - Proprietatea publică și concesiunile	1	2,1	2,1
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4,4	8,4	8,3
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție	3,2	6,9	6,9
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale	3,2	7,1	7,8
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1
Vol.48 - Fondul funciar	7,2	15,3	14,8
Vol.49 - Reglementări privind locuința	3,3	7,1	6,8
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale	3,8	8,2	8,2
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune	1	2,2	2,2
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism	0,7	1,4	1,4 1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2
Vol.56 - Administrația publică locală	4,1	8,5	8,5
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv	1,4	2,8	2,7

* Întrucât modificările intervenite în cuprinsul actelor normative au avut loc după data prelucrării informației, actualizarea acestora se va face într-o ediție viitoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro